

Cuprins

Cuvânt către cititor	9
Oamenii pe care îi veți cunoaște:	
<i>Capitolul 1</i>	
William Miller: „Astăzi, astăzi și iar astăzi, până va veni El”	13
<i>Capitolul 2</i>	
Hiram Edson: Cercetător al Bibliei, predicator, vindecător	35
<i>Capitolul 3</i>	
Joseph Bates: Vestitor al Sabatului	45
<i>Capitolul 4</i>	
James White: „Îl vei vedea pe Domnul venind”	71
<i>Capitolul 5</i>	
Ellen Gould Harmon: Mesagerul Domnului	91
<i>Capitolul 6</i>	
William Foy și Hazen Foss: Cel care a ascultat de bunăvoie și cel care a refuzat să asculte	115
<i>Capitolul 7</i>	
Heman S. Gurney: Fierarul cântăreț.....	121
<i>Capitolul 8</i>	
James și Ellen White: Au lucrat împreună	131
<i>Capitolul 9</i>	
Uriah Smith: „Al tău în fericita nădejde”	171
<i>Capitolul 10</i>	
John Nevins Andrews: „Cel mai bun om de pe frontul nostru”	189
<i>Capitolul 11</i>	
Annie Smith: Poetă, artistă, editor.....	213
Bibliografie	223

William Miller

„Astăzi, astăzi și iar astăzi, până va veni El”

Cu chipul îmbujorat și gâfâind după o cursă nebună pe spina-rea celui mai rapid cal al tatălui său, tânărul bătu repede la ușa familiei Miller. William Miller îi deschise brusc ușa nepotului său, Irving Guliford, fiul surorii sale.

– Măi Irv, exclamă alarmat Miller, ce vânt te-aduce pe-aici așa de dimineață? Ai tăi sunt bine? S-a întâmplat ceva?

De ce să fi venit Irving pe-aici atât de devreme?

– O, nu, unchiule William, răspunse rapid băiatul, toate-s bune. Dar tata m-a trimis cu un mesaj și, vai, unchiule William, m-a lăsat să-i călăresc calul cel nou. Ce rapid e! Vai, am zburat ca vântul!

– Irv, spuse Miller cu asprime și încă puțin neliniștit. Care-i vestea?

– O, îmi pare rău, se scuză Irving. Măine nu se ține predică la biserica noastră și tata vrea să știe dacă o să vii să le vorbești vecinilor despre profețiile pe care le studiezi. O să vii?

Nimic nu l-ar fi putut șoca mai tare pe Miller. Fără vreun cuvânt, se năpusti afară din casă și urcă în grabă dealul până în dumbrava de arțari, care îi devenise refugiu. Nu avea de gând să facă asta. Nu putea să o facă. Dar, după o luptă teribilă cu Dumnezeu, fermierul care a pășit în dumbrava de arțari a ieșit de acolo predicator. Umil, s-a întors acasă cu nepotul său. Ziua următoare, în Dresden, cam la 25 de kilometri distanță de casă, Miller a ținut prima sa predică despre a doua venire a lui Hristos.

* * * * *

Dar, într-o noapte, s-a întâmplat ceva la care nu se așteptase. Tatăl său s-a trezit și a văzut lumină jos. Încredințat fiind că luase foc casa, acesta s-a năpustit pe scări pentru a-și salva căminul și familia din flăcări. Dar, în locul unei case în flăcări, și-a văzut fiul, pe William, stând întins, liniștit, în fața șemineului și citind o carte pe care o împrumutase de la un vecin. Tatăl a pus mâna pe un bici și a început să-și alerge fiul prin casă, folosind cuvinte pe care William și le-a amintit încă multă vreme de atunci înainte: „Tinere, dacă nu mergi la culcare chiar acum, am să te biciuiesc!”

William s-a dus la culcare, cel puțin pentru seara respectivă. Încerca doar să obțină o educație, o educație mai amplă decât cea pe care o putea primi de la profesorii care veneau în comunitatea lor în timpul primelor trei sau patru luni de iarnă, care predau câteva ore, iar apoi plecau mai departe. Această autoeducație a fost cea care i-a conferit tânărului Miller distincția de „scrib general” al comunității. Dar ce este acela un scrib general? Majoritatea oamenilor din zonă erau destul de needucați, iar dacă un tânăr dorea să îi spună ceva special unei tinere domnișoare, se împiedica de faptul că nu dispunea de cuvintele necesare pentru a o impresiona. Astfel, acești pețitori tineri veneau la Miller, îi dădeau o descriere a domnișoarei pe care doreau să o cunoască mai bine, iar William îi scria cuvinte și expresii prețioase, la auzul cărora inima ei să tresalte. Pețitorul pretindea că bilețelul sau poemul era propria creație, iar, câteodată, inima frumoasei domnițe era câștigată.

Lucy, dragostea sa

Faptul că a crescut în izolatul orășel Low Hampton a fost o experiență singuratică. În cele din urmă, William și-a găsit o slujbă de vară în Poultney, Vermont, la câțiva kilometri de Low Hampton. Acolo a întâlnit-o pe domnișoara Lucy Smith, iar din acel moment își găsea adeseori scuze pentru a vizita orașul Poultney. Domnișoara Smith a răspuns la rândul său interesului său romantic, devenindu-i astfel mireasă.

S-au mutat curând în orașul ei natal și, minunea minunilor, în Poultney exista chiar și o bibliotecă. Era primul oraș din Vermont

*Îl vei vedea pe Domnul venind,
Vremea-i pe sfârșit;
Auzi trâmbița cum sună
Și tot cerul cum răsună.*

Ne plac experiențele de viață și de credință ale marilor oameni. Iar când aceștia sunt din propria noastră biserică și sunt chiar pionierii ei, istoria vieții lor capătă semnificații colosale. Ne privesc din portretele lor fețe sobre în hainele clasice ale vremii și oameni trecuți prin viață și prin încercări grele. Niciunul nu a fost desăvârșit, dar fiecare, la rândul lui, ne oferă o fărâamă din experiența sa de viață, de căutare a lui Dumnezeu și mai ales de vestire a revenirii Fiului Său. Vom zâmbi și vom plânge alături de ei, ne vom înțelege mai clar istoria, chemarea profetică și misiunea care ne stă în față. De la o tinerețe de așteptare a unei reveniri iminente până la anii firelor de păr alb, în care faptele lor îi urmează, experiențele uimitoare ale pionierilor adventiști vorbesc deopotrivă minții și inimii noastre. Experiențele pionierilor arată calea pentru experiențele unei noi generații de așteptători.

Norma J. Collins a devenit adventistă de ziua a șaptea după ce a participat la o serie de prezentări evanghelistice. Începând cu anul 1970, a lucrat timp de 30 de ani la Fundația Ellen G. White, unde și-a început cariera ca secretară a directorului instituției, Arthur L. White, nepotul lui Ellen G. White. Mai târziu, în 1995, a devenit prima femeie care a deținut postul de director asociat al aceleiași fundații. A participat direct la pregătirea multor compilații din scrierile lui Ellen G. White, între care *Adevărul despre îngeri sau Fiicele lui Dumnezeu*. Locuiește în Hagerstown (Maryland, SUA), deține o licență de pilot și este pasionată de recondiționarea pieselor de mobilier.

ISBN 978-973-101-604-7
CG 51956

